

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 017324 19 Кж 12
Бања Лука, 31.3.2020. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија, Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., због стицаја кривичних дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, одлучујући о жалби бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б., адвоката Заједничке адвокатске канцеларије Ј. Ј. и Ј. И. из Б. Л. и жалби браниоца оптуженог А. П., адвоката А. М. из Б. Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 18 К 3-п од 22.7.2019. године, након одржане сједнице вијећа, којој су присуствовали републички јавни тужилац, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, Бања Лука Живана Бајић, оптужени и њихови браниоци, адвокати Ј. И. из Б. Л. и А. М. из Б. Л., донио је дана 31.3.2020. године

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., те потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, број 11 0 К 017324 18 К 3-п од 22.7.2019. године.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 18 К 3-п од 22.7.2019. године, оглашени су кривим оптужени В. М., Г. П., А. П. и О. Б., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), у стицају са кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, те је оптуженима В. М., Г. П. и

А. П., за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од по 9 (девет) година и 6 (шест) мјесеци, а за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог КЗ РС, утврђена је казна затвора у трајању од по 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, па су, на основу одредбе члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС, осуђени на јединствену казну затвора у трајању од по 10 (десет) година и 6 (шест) мјесеци, а оптуженом О. Б., за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, утврђена је казна затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) мјесеци, а за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог КЗ РС, утврђена је казна затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, па је, на основу одредбе члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) мјесеци. На основу члана 44. став 1. КЗ РС, у изречене јединствене казне затвора, урачунато је вријеме проведено у притвору, и то оптуженима В. М., Г. П. и А. П., од 13.01.2016. године, а оптуженом О. Б., од 15.01.2016. године, па надаље. На основу члана 94. и 95. КЗ РС, од оптужених је одузета је имовинска корист коју су прибавили извршењем кривичног дјела у износу од 543.204,63 КМ, који износ су оптужени солидарно дужни уплатити у року од 30 дана по правоснажности пресуде, а у солидарни удио оптуженог Г. П. је урачунат износ од 700 еура, што према службеном курсу износи 1.369,08 КМ и 6,30 КМ, који је од оптуженог привремено одузет по потврди о привременом одузимању предмета МУП РС, ЦЈБ Б. Л., Сектор ..., Одјељење за ..., Одсјек за ... број 10-02/1-1-8/16 од 13.01.2016. године те износ од 50 еура, што према службеном курсу износи 97,79 КМ, који је од оптуженог привремено одузет по потврди о одузимању предмета МУП РС, ЦЈБ П. број 15-02/2-1/16 од 14.01.2016. године, дакле, урачунат је новац у укупном износу од 1.473,17 КМ, а оптуженом О. Б. је, у у солидарни удио урачунат износ од 1.560,00 КМ, који је од оптуженог привремено одузет према потврди о одузимању предмета МУП РС, ЦЈБ Б. Л., Сектор ..., Одјељење за ..., Одсјек за ... број 10-02/1-1-14/16 од 15.01.2016. На основу члана 399. став 7. КЗ РС, од оптужених је одузето ватрено оружје и то: аутоматска пушка марке „Црвена застава“ 7,62x39 мм, „М70АВ2“, серијског броја ..., аутоматска пушка марке „Црвена застава“ 7,62x39 мм, „М70АВ2“, серијског броја ..., аутоматска пушка марке „Црвена застава“ 7,62x39 мм, „М70АВ2“, серијског броја ..., аутоматска пушка марке „Црвена застава“ 7,62x39 мм, „М70В1“, серијског броја ..., аутоматска пушка марке „Црвена застава“ 7,62x39 мм, „М70АВ2“, серијског броја ..., пет оквира за муницију, калибра 7,62x39 мм, 43 комада метака калибра 7,62x39 мм и ручни ракетни бацач М80, серијски број На основу члана 62. КЗ РС, од оптужених је одузето путничко моторно возило „Ауди А6“ тамнозелене боје, без регистарских ознака, број шасије На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 1. тачке а), е) и ж) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка, у износу од по 2.556,41 КМ, те паушала у износу од по 500,00 КМ, а оптужени А. П. и О. Б. и трошкове кривичног поступка, који се односе на награду и накнаду браниоца по службеној дужности, коју висину ће суд утврдити посебним

рјешењем. На основу члана 108. став 1. и 3. ЗКП РС, оштећени С. о. д.д. З., Агенција S. S. д.о.о. Б. Л. и оштећени Ђ. Б., са имовинскоправним захтјевима, упућени су на парницу.

Наведена пресуда је донесена у поновљеном поступку, након што је Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала рјешењем број 11 0 К 017324 18 Кж 7 од 18.9.2018. године, уважио жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., укинуо пресуду Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 18 К 2-п од 26.3.2018. године и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење, пред потпуно измијењеним вијећем.

Против наведене пресуде, благовремено, жалбе су изјавили браниоци оптужених В. М., Г. П. и О. Б., адвокати Заједничке адвокатске канцеларије Ј. Ј. и Ј. И. из Б. Л., те бранилац оптуженог А. П., адвокат А. М. из Б. Л.

Жалба бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б. је изјављена због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, одузимању имовинске користи, трошковима кривичног поступка, те одлуке о имовинскоправном захтјеву, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и, на основу члана 297. тачка а) ЗКП РС, оптужба одбије због стварне ненадлежности суда или, на основу члана 289. тачке а) и в) ЗКП РС, оптужени ослободе од оптужбе или побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а само опреза ради, предложено је блаже кажњавање оптужених.

Жалба браниоца оптуженог А. П. је изјављена због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и одузимању имовинске користи, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе на основу члана 298. тачка в) ЗКП РС или та пресуда пресуда преиначи и оптужени блаже казни.

У смислу одредбе члана 316. ЗКП РС, републички јавни тужилац, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала Бања Лука, Живана Бајић је доставила одговор на жалбе, са приједлогом да се жалбе бранилаца оптужених одбију, као неосноване.

У сједници Посебног вијећа за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала овог суда, која је одржана у смислу одредбе члана 318. став 1. ЗКП РС, бранилац оптужених В. М., Г. П. и О. Б., адвокат Ј. И. из Б. Л., те бранилац оптуженог А. П., адвокат А. М. из Б. Л., изложиле су жалбе, остајући код приговора из образложења жалби, као и приједлога. Оптужени су подржали излагање својих бранилаца. Републички јавни тужилац је изјавила да остаје код одговора на жалбе и постављеног приједлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Нису основани приговори из жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б., изнесени у прилог тврдњи да је побијану пресуду донио суд који није био стварно надлежан и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка е) ЗКП РС. Наиме, у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о сузбијању организованог и најтежих облика привредног криминала („Службени гласник Републике Српске“, број 37/06, 69/06 и 99/07), односно одредбе члана 28. став 2. Закона о сузбијању организованог и најтежих облика привредног криминала-Пречишћени текст („Службени гласник Републике Српске“, број 111/07), Посебно одјељење за организовани и најтеже облике привредног криминала Окружног суда у Бањој Луци, надлежно је на читавој територији Републике Српске за поступање у случајевима предвиђеним чланом 3. тог Закона (кривична дјела организованог криминала из члана 383а. КЗ РС).

У конкретном случају, оптужницом Окружног тужилаштва Бања Лука-Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала-Специјално тужилаштво, број Т19 0 КТО 0000844 16 од 05.4.2016. године, оптуженом В. М. је стављено на терет извршење кривичног дјела организовани криминал из члана 383а. став 3. у вези са кривичним дјелом разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС и кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, а оптуженима Г. П., А. П. и О. Б., кривично дјело организовани криминал из члана 383а. став 2. у вези кривичним дјелом разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, тако да је стварна надлежност Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, заснована на наведеним одредбама члана 30. став 2. и 28. став 2. Закона о сузбијању организованог и најтежих облика привредног криминала, те члана 27. став 2. Закона о сузбијању корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала („Службени гласник Републике Српске“, број 39/16).

Надаље, на цитираним законским одредбама је заснована стварна надлежност Окружног суда у Бањој Луци-Посебно одјељење за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала, као првостепеног суда, јер цијели простор који је обухваћен чињеничним описом из оптужнице је простор РС, а процес извршења дјела („на ширем подручју града Б. Л., те општина Г. и К. Д.“), одвијао се, искључиво, на тој територији. Нити једним својим дијелом радња извршења, не захвата територију неке друге државе, тако да се, у конкретном случају, не ради о кривичном дјелу које је транзитног карактера и чије мјесто извршења дјела обухвата простор више држава. Ради тога су неосновани приговори жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б., којима се, са аспекта мјеста, па

тима и подручја на којем је предметно кривично дјело извршено, оспорава стварна надлежност првостепеног суда, тврдњом да се ради о новцу који је присвојен извршењем кривичног дјела, а који потиче из правног односа двију држава БиХ и РХ и који је био у транспорту између тих држава, на чему жалба, неосновано, заснива тврдњу о условима за примјену одредбе члана 23. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку БиХ и члана 11. Кривичног закона БиХ и тиме стварној надлежности Суда БиХ за поступање у овом предмету.

Нису основани аргументи из жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б., изнесени у прилог тврдњи да је, у поступку доношења побијане пресуде, повријеђено право на одбрану и принцип „*reformatio in reius*“ садржан у одредби члана 321. ЗКП РС и тиме почињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) и ј) ЗКП РС.

Наиме, у поновљеном поступку на главном претресу, првостепени суд је у смислу одредбе члана 331. став 2. ЗКП РС, правилно узео за основу ранију оптужницу Републичког јавног тужилаштва-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТО 0000025 18 3 од 14.3.2018. године, са чињеничним описом радње извршења дјела који је, у потпуности, прихваћен изреком раније првостепене пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 18 К 2-п од 26.3.2018. године, против које тужилац није изјавио жалбу, а која је укинута по жалби бранилаца оптужених. Слиједом наведеног, у конкретном случају, чињенични идентитет кривичних дјела, не изводи се из (потврђене) оптужнице Окружног тужилаштва Бања Лука-Посебно тужилаштво за сузбијање организованог и најтежих облика привредног криминала-Специјално тужилаштво, број Т19 0 КТО 0000844 16 од 05.4.2016. године, нити (измјењене) оптужнице Републичког јавног тужилаштва-Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број Т12 1 КТО 0000025 16 од 22.12.2016. године, ради чега су неосновани аргументи жалбе, изнесени у прилог тврдњи да у оптужници (потврђеној и измјењеној дана 22.12.2016. године), нису били садржани битни елементи дјела и то опис виности у односу на кривично дјело разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС (са „циљем прибављања противправне имовинске користи“ умјесто „намјере...“), те ријечи „неовлашћено“ у односу на кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, те да је, уношењем тих елемената дјела у измјењену оптужницу од 14.3.2018. године, повријеђен објективни идентитет оптужбе и пресуде и принцип „*reformatio in reius*“ и тиме повријеђено право на одбрану, у чему жалба налази битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке г) и ј) ЗКП РС. Осим тога, у односу на кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, потврђена оптужница (од 05.4.2016. године), садржавала је све елементе тог дјела, прописане одредбом члана 242. ЗКП РС. То што у чињеничном опису није била садржана ријеч „неовлашћено“, не значи да оптужница није садржавала опис дјела из којег

произилазе законска обиљежја предметног кривичног дјела, јер је у правном опису дијела из оптужнице била садржана та ријеч. По оцјени овог суда, правни опис дат од стране тужиоца, према свом значењу се може везати само за дати чињенични опис дјела и заједно са њим чинити дио диспозитива оптужнице из тачке в) става 1. члана 242. ЗКП РС – „опис дјела из којег произилазе законска обиљежја кривичног дјела“. У суштини, правни опис је наставак датог чињеничног описа, односно његов супстрат. То је одређени резиме тужиоца претходно изнесеног чињеничног описа, закључак који из њега произилази и логички слиједи, а на то указује и почетак и садржај тог дјела оптужнице.

Надаље, неосновани су приговори ове жалбе да је тужилац, у поновљеном поступку „изгубио право“ изводити као доказ саслушање Ж. И., Г. Ј. и Д. К. у својству свједока, тврдњом да се ради о новом доказу који је издејствован жалбом одбране, те да је заснивањем побијане пресуде на том доказу, повријеђен принцип „*reformatio in reius*“ и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка ј) ЗКП РС. Наиме, у конкретном случају, као један од доказа оптужбе (из потврђене оптужнице), те приједлог тужиоца на главном претресу је био да се Ж. И., Г. Ј. и Д. К. саслушају у својству свједока, па каснија измјена њиховог процесног положаја садржана у чињеничном опису раније првостепене пресуде од 29.5.2017. године („сада осуђеним“), након што су закључили споразуме о признању кривице и правоснажним пресудама оглашени кривим за исто кривично дјело и након укидања раније првостепене пресуде у овом поступку по жалби одбране, рјешењем овог суда од 18.01.2018. године (обзиром на процесну улогу у којој су ова лица саслушана на главном претресу), не даје основа за тврдње жалбе да је њиховим саслушањем у својству свједока у поновљеном поступку, повријеђено право на одбрану, те принцип „*reformatio in reius*“, јер тај принцип у смислу одредбе члана 321. ЗКП РС, прописује забрану измјене пресуде на штету оптуженог ако је жалба изјављена само у његову корист. Осим тога, суд не може тужиоцу ускратити право да изводи и нове доказе, само из разлога што је првостепена пресуда укинута по жалби одбране, јер би то било супротно принципима из одредбе члана 14. став 1. ЗКП РС, која са аспекта исте могућности извођења доказа на главном претресу, успоставља једнакост странака и браниоца у поступку, те супротно одредби члана 331. став 3. ЗКП РС, којом је прописано да на новом главном претресу странке и бранилац могу истицати нове чињенице и изводити нове доказе.

Надаље, супротно аргументима из жалбе, правоснажне пресуде које се односе на осуђене Ж. И., Г. Ј. и Д. К., којима су тим пресудама оглашени кривим за исто кривично дјело, као доказ одбране, првостепени суд је цијенио у контексту чињенице да су те пресуде донесене на основу споразума о признању кривице, али не и као доказ у овом кривичном поступку који се води против оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., за кривично дјело за које се терете.

Надаље, у споразумима о признању кривице, у поступку који је раздвојен у односу на оптужене Ж. И., Г. Ј. и Д. К., предвиђена је њихова обавеза свједочења на главном претресу у својству свједока, али су ови свједоци у поновљеном

поступку на главном претресу (29.11.2018., 27.12.2018. и 06.02.2019. године), одбили свједочити уз образложење, и то свједок Г. Ј., „да се боји за властити живот“, након чега је на сва питања предсједника вијећа и тужиоца, ћутао, као и свједок Д. К., а свједок Ж. И., да је исказ у истрази дао под „притиском и пријетњама“, не дајући одговоре од кога и у ком облику и да то није пријавио надлежним органима, те „да се боји за властити живот“. Тиме су свједоци Ж. И., Г. Ј. и Д. К. на главном претресу, одбили да свједоче, а након упозорања на посљедице одбијања свједочења и примјене санкције дисциплинског карактера из одредбе члана 283. став 1. КЗ РС (новчане казне за свједока К. и Ј.), које су прописане као могућност, али не и као обавеза суда за њихову примјену, у смислу цитиране одредбе члана 283. ЗКП РС, упорним ћутањем или ријечима „не сјећам се“, изричито дали до знања да убудуће неће свједочити. Такво понашање свједока Ж. И., Г. Ј. и Д. К. и одбијање да свједоче на главном претресу, те јасно исказан став да убудуће неће свједочити, према правилном закључку побијане пресуде (позивајући се на Одлуку Уставног суда БиХ број АП-408/15 од 10.4.2018. године), фактички представља одбијање доласка пред суд, па се оно указује знатно отежаним из тог важног разлога, а што је предвиђено дијелом одредбе члана 288. став 2. ЗКП РС, као једног од услова одступања од непосредног спровођења доказа.

Ради тога су неосновани приговори из жалби бранилаца оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., изнесени у прилог тврдњи да су искази свједока Ж. И., Г. Ј. и Д. К. из истраге, који су прочитани на главном претресу у смислу одредбе члана 288. став 2. ЗКП РС, незаконити докази и да је заснивањем побијане пресуде на тим доказима, почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС.

У вези са наведеним, нису основани аргументи из жалбе браниоца оптуженог А. П., и тврдња да је одбрани ускраћено право да унакрсно испита свједоке Ж. И., Г. Ј. и Д. К. и тиме повређен принцип једнакости. Наиме, из записника са главног претреса, јасно произилази да је одбрани омогућено да унакрсно испита наведене свједоке, које право одбрана није користила („нису имали питања“), тако да, са аспекта права на одбрану, није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, на коју се указује овом жалбом. Осим тога, искази свједока, Ж. И., Г. Ј. и Д. К., нису једини доказ на које је заснована побијана пресуда, како то произилази из образложења те пресуде, са анализом и оцјеном бројних доказа субјективне и објективне природе.

Надаље, у погледу приговора жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б. и тврдње да Ж. И., Г. Ј. и Д. К., у поновљеном поступку нису могли бити саслушани у својству свједока, а након укидања по жалби одбране раније првостепене пресуде од 29.5.2017. године, наглашавајући да су, у поступку доношења те пресуде, саслушани у својству осумњичених, ово вијеће упућују подносиоца жалбе на рјешење Врховног суда од 18.01.2018 године, којим је укинута та пресуда и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, јер се ради о идентичним приговорима за које је овај суд дао разлоге у наведеном рјешењу (утврђена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став

2. у вези са чланом 151. став 2. ЗКП РС, а не битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС, како је то жалба сугерисала).

Нису основани приговори из жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б. и тврдња да је изрека побијане пресуде неразумљива и противријечна разлозима и тиме захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Наиме, чињенични опис радње извршења кривичног дјела разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, онако како је дат у изреци побијане пресуде, садржи све елементе бића предметног кривичног дјела, за које су оптужени том пресудом оглашени кривим. Елементи свијести и воље у заједничком дјеловању оптужених у примјени силе и пријетње према радницима агенције S. S. д.о.о Б. Л., који су обезбојеђивали транспорт новца за ... Банку, Б. Л., да одузму туђу покретну ствар-новац у намјери прибављања противправне имовинске користи, су јасно описани и у свему усаглашени са разлозима датим у образложењу те пресуде, за све одлучне чињенице на којима је заснован закључак о кривици оптужених за почињено кривично дјело. У наведеном чињеничном опису радњи, „намјера“ није „приписана“ употреби силе или пријетње да ће се непосредно напасти на живот или тијело радника Агенције S. S. д.о.о Б. Л., како то тврди жалба, указујући тиме на изостанак описа виности, као психичког односа оптужених према кривичном дјелу разбојништва и битног елемента бића тог кривичног дјела. Принуда је описана као средство извршења дјела при одузимању туђе покретне ствари-новца, у намјери прибављања противправне имовинске користи. Тиме је опис виности, као психички однос оптужених према дјелу у цјелини па тиме и посљедици, јасно описан у изреци побијане пресуде и нема никаквих нејасноћа које би узроковале неразумљивост изреке у овој одлучној чињеници, за коју су (директни умишљај) дати разлози у побијаној пресуди. Из наведеног чињеничног описа је јасно да се ради о „туђој“ покретној ствари, као битном елементу дјела, а разлозима пресуде (страна 71. пасус 2.), као власник новца одређена је ... Банка, Б. Л., са образложењем свих материјалних доказа који такав закључак потврђују. У изреци је наведен износ новца који је присвојен и у којој валути, у укупном износу од 616.548,25 КМ, који је у дијелу одлуке о одузимању имовинске користи која је прибављена извршењем кривичног дјела у износу од 543.204,63 КМ, умањен за износ те имовинске користи одузете од осуђених Ж. И., Г. Ј. и Д. К., у износу од 73.343,62 КМ, по правоснажним пресудама првостепеног суда број 11 0 К 019691 16 Кпс-п од 14.12.2016. године, 11 0 К 019707 16 Кпс-п од 14.12.2016. године и 11 0 К 019733 16 Кпс-п од 14.12.2016. године, тако да је и у том дијелу изрека пресуде разумљива и усклађена са разлозима датим у образложењу. Нису основани ни аргументи из ове жалбе, у тврдњи да је изрека пресуде неразумљива јер, у чињеничном опису, не конкретизује начин повређивања радника агенције S. S. д.о.о Б. Л., Ђ. Б., нити описа тјелесних повреда које је задобио критичне прилике, обзиром да се ове чињенице и околности не односе на битне елементе кривичних дјела за које су оптужени оглашени кривим побијаном пресудом и описане су само у контексту примјене силе и пријетње у извршењу кривичног дјела разбојништва. Нису

основани жалбени приговори ни у дијелу тврдњи да је изрека пресуде неразумљива и у погледу утврђене обавезе оптуженог О. Б., да надокнадити трошкове кривичног поступка, који се односе на награду и нужне издатке браниоца по службеној дужности, тврдњом да ти браниоци „не постоје“ и да су га заступали избрани браниоци. Ово ради тога што је рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 16 Кпп 31 од 16.01.2016. године, осумњиченом О. Б., на основу члана 53. став 2., 4. и 6. ЗКП РС, постављен као бранилац по службеној дужности, адвокат Н. В. из Б. Л., а разријешена те дужности рјешењем од 08.02.2016. године. Надаље, са аспекта разумљивости изреке пресуде, треба цијенити да је кривично дјело разбојништва довршено онда када је туђа покретна ствар противправно присвојена, па изостанак описа чињеница и околности у изреци побијане пресуде, на које се указује жалбом, и то коме је транспортовани новац упућен, мјесто одредишта и коме је требао бити предан, као и опис односа правних субјеката ... Банке, Б. Л., као продавца готовог новца и З. б., З., као купца новца који је био у транспорту критичне прилике (по уговорима и документацији наведеним у образложењу побијане пресуде, страна 71. пасус 1.), те односа правних субјеката по основу осигурања између З. б., З. и С. о. д.д. З., не чини изреку побијане пресуде неразумљивом, па тиме ни у дијелу у којем су С. о. д.д. З., а затим и Агенција S. S. д.о.о Б. Л. и Ђ. Б., као оштећени, на основу члана 108. ЗКП РС, упућени на парницу.

Нису основани приговори из жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б. и тврдња да су у побијаној пресуди изостали разлози о одлучним чињеницама, који се односе на приговоре одбране у оспоравању законитости ДНК вјештачења биолошких узорака достављених „Универзитету у Б.-Биолошки факултет“, па тиме, у коначном, и законитости самог налаза и мишљења те установе, којој је вјештачење повјерено, на чему жалба заснива тврдњу о почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Наиме, поступајући по упутама датим у рјешењу Врховног суда Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 017324 17 Кж 4 од 18.01.2018. године, у поновљеном поступку су отклоњени недостаци на које је указано тим рјешењем, а тичу се приговора одбране оптужених В. М., Г. П. и О. Б. да биолошки узорци, који су били предмет вјештачења у „Универзитету у Б.-Биолошки факултет“, нису достављени у складу са Правилником о начину прикупљања, паковања и транспортовања ДНК узорака („Службени гласник Републике Српске“, број 61/13 од 19.7.2013. године), те пропуста у достављању спорних узорака на вјештачење у наведени Универзитет, у поступању тужиоца који је изузео предмете из депозита суда дана 02.10.2015. године и дио тих предмета издвојио за потребе вјештачења, а преостале вратио у депозит суда 06.10.2015. године, а све у контексту фотодокументације Биолошког факултета, којом је забиљежен пријем чаура и брисева са даном 05.10.2015. године, потенцирајући, и сада у жалби, да је врећица означена бројем 2-UV-1531/15, жуте боје, прије него што је достављена на Биолошки факултет, раскинута, да је евиденс трака стављена накнадно, а да су из

те врећице извађене плаве коверте са брисевима, које нису биле заштићене ни евиденс траком ни хефт машином.

За све наведене приговоре одбране, дати су детаљни и аргументовани разлози, хронолошки посматрано од претреса путничког моторног возила марке „Audi“ А6, пронађеног приликом увиђаја дана 24.9.2015. године у Г. П., депоновања пронађених и изузетих предмета и трагова у суд, уз сачињавање одговарајућег записника о пријему тих предмета (са описом амбалаже, начина пакова и одговарајуће ознаке), поступања суда и доношење наредбе од 02.10.2015. године по захтјеву Специјалног тужилаштва за изузимање из депозита суда предмета за потребе вјештачења, међу којим предметима је (под редним бројем 5. наредбе) и папирна врећа драп боје, са детаљним описом и ознаком, врећа број 2 УВ-1531/15, брисеви за ДНК, које је повјерено „Универзитету у Б.-Биолошки факултет“, и коначно, самог налаза Универзитета од 30.11.2015. године и сачињене фотодокументације (страна 76., 77., 83. и 84. пресуде). Правилно се образлаже у побијаној пресуди да је вјештак Д. К.1, који је непосредно саслушан на главном претресу у поновљеном поступку, дао објашњење везано за начин и квалитет паковања достављеног материјала на вјештачење, појашњавајући да исти „генерално“ одговара паковању ДНК материјала, како се иначе доставља Биолошком факултету, да су „засебно“ достављени брисеви са одговарајућих мјеста, „засебно“ су достављене кесе, одговарајуће обиљежене, те да, у принципу, није имао замјерки начину достављања наведеног материјала, да су кесе биле довољног квалитета, те да у налазу није стављена никаква напомена „пукло, изашло, испало“. У коначном, закључујући да у овом вјештачењу постоје резултати, вјештак појашњава да овлаштена службена лица која су изузимала предметне брисеве за ДНК вјештачење, нису „погријешили“ у начину изузимања наведених трагова, те да није имао никакве примједбе на достављени материјал и да је исти одговарао стандардном начину достављања материјала. У вези са наведеним појашњењима вјештака, правилно се образлаже у побијаној пресуди да су ДНК-а узорци достављени на вјештачење у „Универзитет у Б.-Биолошки факултет“, били појединачно спаковани, у појединачним папирним ковертама које су све биле појединачно захефтане од стране криминалистичког техничара П. Б., како је то и потврдио у свом исказу на главном претресу приликом предочавања фотодокументације сачињене на Биолошком факултету у Б. Слиједом наведеног, правилно се у побијаној пресуди цијени да, сама чињеница да постоји оштећење евиденс траке на папирној врећи драп боје ознаке бројем 2-UV-1531/15, жуте боје, која је достављена на вјештачење, а у којој су се налазиле упаковане 23 обиљежене плаве коверте са биолошким траговима (ознаком врсте трага, мјеста изузимања и потпис криминалистичког техничара), изузетим са лица мјеста (моторно возило, пронађено на планини К.), не доводи у сумњу законитост у прибављању ових доказа и законитост у начину достављања на вјештачење, па тиме ни законитост налаза ДНК вјештачења у „Универзитету у Б.-Биолошки факултет“, јер су наведене 23 папирне, плаве коверте са појединачно упакованим узорцима, биле захефтане, чиме је, и по оцјени овог суда, са аспекта амбалаже у којој су ти појединачни узорци упаковани, остварена итактност до пријема тих узорака на анализу, како то

прописује одредба члана 32. став 2. Правилника о начину прикупљања, паковања и транспортовања ДНК узорака.

У оквиру исте битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, нису основани приговори из ове жалбе и тврдња да су у побијаној пресуди изостали разлозима о одлучним чињеницама, који се односе на оцјену налаза балистичког вјештачења оружја, муниције и чаура, пронађених приликом увиђаја на планини К. и увиђаја на лицу мјеста, те чаура пронађених приликом увиђаја на дионици ауто пута Б. Л.-Г., поводом извршеног кривичног дјела разбојништва. Наиме, у вези са балистичким вјештачењем које је извршио вјештак Б. Ф., те сачинио налаз испред Одсјека за балистичка и механоскопска вјештачења Центра за форензичка испитивања, вјештачења и истраживања, Федералне управе полиције С., поступајући по наредби Специјалног тужилаштва Бања Лука од 25.02.2016. године, утврђено је да 5 достављених аутоматских пушака (наведене марке и серијског броја), пронађених приликом вршења увиђаја у шуми, на планини К., општина Г., дана 15.01.2016. године, су технички исправне и да достављене спорне чауре потичу од метака испалених из тих аутоматских пушака. Приликом непосредног саслушања, вјештак није имао примједбе, нити приговора на начин паковања достављених предмета на вјештачење Федералној управи полиције, напротив, појаснио је да је врећа била комплетна у којој су достављени сви трагови на вјештачење и да је правилно запакована, означена, да је свака од аутоматских пушака запакована са натписом шта се доставља, да су врећице приказане на фотографијама обиљежене правилно, да је унутар велике вреће било 17 врећица бијеле и жуте боје, да на свакој од ових врећица није било евиденс траке, већ су биле захефтане, те уколико нема евиденс траке, да може и обична селотејп трака, с тим да је потребно да се потпише лице које је паковало, да су оквири за аутоматске пушке били у бијелим папирним врећама и да су били прописно упаковани, да су на врећицама биле евиденс траке. У оцјени наведеног налаза, који је вјештак сачинио испред Центра за форензичка испитивања, вјештачења и истраживања, Федералне управе полиције, С. и налаза које је дао као вјештак одбране, указујући на пропусте приликом увиђаја (изнесене на страни 59. пресуде), а односи се на начин изузимања предмета и трагова са лица мјеста приликом увиђаја 22.9.2015. године, на дијелу аутопута Б. Л.-Г., у мјесту Ц., побијана пресуда је дала разлоге, у смислу одредбе члана 304. став 7. ЗКП РС, базирајући се на тврдње вјештака да није имао „озбиљних примједби“ на начин изузимања предмета и трагова, да положај чаура на лицу мјеста (фотографисано без размјерника, без навођења калибра), нема утицаја за дати налаз и мишљење Федералне управе МУП, а у којем мишљењу је наведено да предметне чауре потичу из аутоматских пушака које су биле предмет вјештачења, те да на коначан закључак, није од утицаја и то што пронађене аутоматске пушке нису појединачно фотографисане на лицу мјеста приликом вршења увиђаја у шуми, на планини К., општина Г., дана 15.01.2016. године, гдје су пронађене. Слиједом наведеног, без основа су аргументи из жалбе, којима се, у једном дијелу указује на изостанак разлога о одлучним чињеницама које се тичу наведених вјештачења оружја, муниције и чаура и датих налаза вјештака, те тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а у другом,

указује на изостанак тих разлога којима се доводи у везу оружје и муниција пронађени приликом увиђаја на планини К. и чаура пронађених приликом увиђаја на лицу мјеста, на дионици ауто пута Б. Л.-Г., поводом извршеног кривичног дјела разбојништва.

Надаље, у побијаној пресуди су дати разлози, у смислу одредбе члана 304. став 7. ЗКП РС, којима се суд руководио за одбијање доказних приједлога одбране, у складу са дискреционим овлаштењем из одредбе члана 278. став 2. ЗКП РС, ради чега су без основа аргументи из жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б., којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС. Наиме, за сваки од одбијених доказних приједлога одбране, са поименично наведеним свједоцима, са аспекта њиховог значаја о чињеницама у вези са дјелом, дато је образложење. Тако је одбијен доказни приједлог одбране за саслушање свједока Д. С. (руководилац у трезору), Д. К.2 (шеф сигурности), Г. Д. (старији трезорски референт) и Ш. М. (виши трезорски референт), сви запослени у ... Банци, Б. Л., који су предложени на околности паковања новца у трезору, о којем се новцу ради, зашто је новац стављен у седам кофера, а не и у осми, те на околности банкарског пословања са новцем, како су осигурани кофери, са образложењем да су, на ове околности, већ саслушани по приједлогу одбране свједоци М. С., М. К. Дато је образложење за одбијање и доказног приједлога одбране да се саслуша окружни јавни тужилац Раденко Јанковић, који је обавио увиђај на лицу мјеста извршења разбојништва, са разлозима да је, као поступајући тужилац, присуствовао увиђају и предузимању свих службених потребних радњи, а о чему је сачињен записник о увиђају са пратећом документацијом, а такође је сачињен и записник о бројању новца са видео записом, тако да је саслушање поступајућег тужиоца на наведене околности, правилно оцијењено, као непотребно. Одбијен је и приједлог за саслушање свједока Д. В. и В. П., који су потписали потврду о предаји личних ствари оптужених које су биле у кантини Специјалне јединице полиције, те је одбијен приједлог за саслушање чланова породице оптужених, свједока З. П., мајке оптуженог Г. П., Т. М. супруге В. М., на околности пријема и враћања личних ствари оптужених из кантине Специјалне полиције, као непотребно. Одбијен је и приједлог за саслушање О. М., на околности прибављања фотографија које су објављене на порталу и сачињавању текста „Суђење за пљачку...“ , те свједока А. А., на околности сачињавања фотографија - оружја, пушака, које фотографије су објављене на истом порталу, као непотребно. Надаље, дато је образложење у побијаној пресуди и за одбијање доказног приједлога да се од ... Банке, Б. Л., достави оригинална Књига аманетних пошиљки-комплетна књига, обзиром да је, у смислу одредбе члана 289. став 3. ЗКП РС, прихваћен и кориштен као доказ овјерена копија оригинала те књиге аманетних пошиљки, у дијелу који се односи на предметну трансакцију новца између правних субјеката ... Банке, Б. Л., као продавца готовог новца и З. б., З., као купца новца. У вези са наведеним, тврдње жалбе да „без корице те књиге и континуитета ранијих и каснијих пошиљки“, се тај доказ не може користити су без основа, а правилност датих разлога за одбијање наведених доказних приједлога одбране, овај суд је испитао у оквиру жалбеног основа погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног

стања, обзиром да се тим приговорима оспорава правилност чињеничне основе побијане пресуде.

У оквиру истог облика битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, нису основани аргументи из ове жалбе, изнесени у прилог тврдњи да су изостали разлози у побијаној пресуди који се односе на власништво новца који је, критичне прилике, био у транспорту. Наиме, у побијаној пресуди се образлаже комплетна документација која се тиче односа правних субјеката ... Банке, Б. Л., као продавца готовог новца и З. б., З., као купца новца, који је био у транспорту критичне прилике и који је противправно одузет. Образлаже се Оквирни уговор о купопродаји готовог новца и додаток Оквирном уговору од 16.10.2013. године, затим Закључнице и Спецификације, као потврде о закљученој трансакцији између Банке, Б. Л. о куповини/продаји ефикативне од 21.9.2015. године, у којима су, као уговорне стране означене З. б., З. (као купац) и ... Банка, Б. Л. (као продавац) и у којима је садржана спецификација по валутама и апоенима, као укупан износ (након конвертовања) транспортованог новца од 1.950.757,39 КМ, запакованог у аманетне вреће наведених серијских бројева (укупно 8, од којих је 3 пронађено приликом увиђаја дана 24.9.2015. године, у возилу марке „Audi А 6“), затим преглед књижења од ... Банке, Б. Л. од момента отпремања у означеном износу транспортованог новца (са износом девизних и ефикативних средстава), на дан 22.9.2015. године за З. б., З., као купца по наведеним Уговорима, до границе Г., па све до уплате осигуране суме новца од стране С. о. д.д. З., по основу Уговора о осигурању број 1/2008 од 01.6.2008. године, закљученог између С. о., д.д. З. и З. б. д.д. З., одштетног захтјева и Акта о ликвидацији штете. Анализом наведене документације, те исказа свједока, радника ... Банке, Б. Л., Г. Т. (радила у трезору на паковању новца и отпрему истог за гранични прелаз), М. С. и М. К. (закључивање уговора и продаја новца везано за предметни транспорт новца), у побијаној пресуди се дају разлози о власништву новца и укупном новцу у КМ (након конверзије) који је био у транспорту критичне прилике, као и разлози за укупан износ противправно присвојеног новца извршењем дјела.

Наведено се доводи у везу са записником поводом бројања новчаница ЦЈБ Б. Л. број 10-02/1-1-1517/15 од 22.09.2015. године, у просторијама ЦЈБ Б. Л., које су се налазиле у сигурносним коферима Агенције S. S. д.о.о Б. Л., која је вршила транспорт новца, а који су изузети са лица мјеста приликом увиђаја на дионици ауто пута Б. Л.-Г., те дају разлози у побијаној пресуди да је приликом разбојништва отуђен новац у иностраној валути и то 20.000,00 AUD, 15.000,00 CAD, 400.000,00 HRK и 240.000,00 EUR, што у противвриједности на дан 22.09.2015. године, износи 616.548,25 КМ. Законитост у наведеним радњама бројања новца у просторијама ЦЈБ Б. Л., а све забиљежено видео записом, који је извршен у присуству тужиоца, овлашћених службених лица и представника ... Банке, Б. Л., који су, као чланови комисије, потписали наведени записник, не може се оспорити аргументима из жалбе, јер је тај записник сачињен у складу са одредбом члана 157. и 62. став 1., и 63. став 1. и 2. ЗКП РС, а сама чињеница да тужилац, приликом увиђаја на лицу мјеста извршења дјела, није изузео документацију банке која је „пратила“

транспортовани новац, не доводи у сумњу, како законитост записника поводом бројања новчаница ЦЈБ Б. Л. број 10-02/1-1-1517/15 од 22.09.2015. године, тако и остале наведене документације, на основу које је заснован закључак побијане пресуде о износу противправно присвојеног новца извршењем кривичног дјела разбојништва. Ради тога су без основа аргументи из ове жалбе који су, у једном дијелу, изнесени у прилог тврдњи о изостанку разлога о одлучним чињеницама и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, а у другом, у прилог тврдњи да је побијана пресуда заснована на незаконитим доказима и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС.

Надаље, у побијаној пресуди су дати разлози за приговоре одбране бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б. (страна 58. пасус 1. и 2.) о незаконитости два CD видео материјала, са камера возила S. S. д.о.о Б. Л., на којима је забиљежен сам ток извршења кривичног дјела разбојништва, дана 22.9.2015. године, како у самом возилу блинде, тако и дијелу ауто пута на којем је дјело извршено. Према правилном закључку побијане пресуде, ради се о видео снимку који покрива дешавања на јавном мјесту и предмету који је послужио као доказ у кривичном предмету, који је добровољно предао Б. Ј., директор Агенције S. S. д.о.о Б. Л. овлашћеном службеном лицу Д. В.1, да је сачињена потврда о привременом одузимању предмета од 23.9.2015. године и тиме поступљено у складу са одредбом члана 130. ЗКП РС, ради чега су неосновани приговори ове жалбе и тврдња да се ради о незаконитом доказу и да је, заснивањем побијане пресуде на таквом доказу, почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка з) ЗКП РС.

Из свих наведених разлога, овај суд налази да су неосновани аргументи из жалби бранилаца оптужених, изнесени у прилог тврдњи да су, у поступку доношења побијане пресуде, почињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке е), г), з), ј) и к) ЗКП РС, те члана 311. став 2. ЗКП РС.

Аргументима из образложења жалби бранилаца оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., не може се оспорити правилност чињеничне основе побијане пресуде и закључак да су оптужени, на начин описан у изреци побијане пресуде починили кривична дјела разбојништво из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог закона.

Чињенична утврђења побијане пресуде, по оцјени овог суда су потпуна и правилна. Заснована су на доказима изведеним на главном претресу, који су, са аспекта садржаја, изнесени у образложењу побијане пресуде, те оцјењени на начин како то прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, дакле, појединачно и у међусобној повезаности.

У том смислу, цјелокупна активност оптужених у извршењу дјела из изреке побијане пресуде, заснована је на потпуно и правилно утврђеним одлучним чињеницама. За то је суд имао реално упориште у исказима свједока У. Т., М. М., Д. Ц., Ђ. Б., Д. С.1 и Б. И., радника Агенције S. S. д.о.о Б. Л., који су, критичне прилике, били ангажовани на обезбјеђењу и вршили транспорт новца за ... Банку, Б. Л. до граничног прелаза Г., који су на сагласан начин, у времену и простору на дијелу ауто пута Б. Л.-Г., у мјесту Ц., описали околности извршења дјела, употребу силе и пријетње од стране више маскираних лица, са ватреним оружјем-аутоматским пушкама, да је један од нападача пуцао у правцу специјалног возила за транспорт новца (блинде), које возило је са више хитаца погођено у предње вјетробранско стакло, ком приликом је рањен возач, Ђ. Б., затим их принудили да отворе специјално возило и сигурносне кофере у којима се налазио новац и исти одузели, те се удаљили са лица мјеста путничим моторним возилом марке „Audi A6“, тамно зелене боје, са затамњеним стаклима. Искази ових свједока, према правилном закључку побијане пресуде, потврђени су бројним материјалним доказима, прибављеним, непосредно, након извршења дјела и касније у поступку током увиђаја на више локација, чији садржај записника о увиђају је детаљно изнесен у побијаној пресуди, са аспекта времена вршења увиђаја, проналаска предмета и трагова изузетих са лица мјеста. То се, прије свега, односи на садржај записника о увиђају број 10-02/1-1-1517/15 од 22.09.2015. године, сачињен од стране МУП РС, ЦЈБ Б. Л., Сектор ..., Одјељење за ..., Одсјек за ..., на дионици ауто-пута Б. Л.-Г., у мјесту Ц., општина Г., затим записник о увиђају број 10-02/1-1-УВ-1530/15 од 24.09.2015. године, поводом проналаска путничког моторног возила марке „Audi A6“, тамнозелене боје, дана 24.09.2015. године у мјесту Г. П., засеок Б., општина Г., које возило је (по наредби судије за претходни поступак број 11 0 К 017324 15 Кпп 5 од 25.09.2015. године), депоновано у ЦЈБ Б. Л., С., Т., затим предмета пронађених у возилу, у мрежици са задње стране сједишта возача, а ради се о аманетним врећама ... Банке, Б. Л., ознаке серијског броја ..., ... и ... (на мјесту пошиљалац назначено централни трезор, датум означен 22.09.2015. године), а што је подударно Акту ... Банке, Б. Л. од 22.9.2015. године, гдје су управо назначене вреће исте бројчане ознаке у којима је запакован новац (наведених серијских бројева аманетних врећа). Све наведено се правилно доводи у везу са резултатима ДНК вјештачења биолошких трагова изузетих из путничког моторног возила марке „Audi A6“, које је извршено од стране тима вјештака „Универзитета у Б.-Биолошки факултет“, др Д. К.1, доц. др. М. К. М. и доц. др М. К.1, те датог налаза и мишљења да је оптужени Г. П. већински доприносилац биолошког трага изузетог из предметног возила (наслон за главу сувозачевог сједишта), оптужени Г. П. и В. М. заједно допринијели настанку трага на грлићу флашице (Aqua Viva), а оптужени Г. П. и узорка са десног ћошака испод расцјепка кесе ознаке броја ..., а оптужени О. Б., већински доприносилац трага (брисеви ручица мјењача), а допринео и настанку трага (возачева врата). Наведено се доводи у везу са записником о увиђају број УВ-106/15 од 15.01.2016. године и предметима пронађеним у шуми у планини К., између засеока Г. и рјечице Л., општина Г. - пет аутоматских пушака и пет оквира за аутоматске пушке (наведене марке и серијског броја), те налазом балистичког вјештачења које је извршио вјештак Б. Ф. испред Одсјека за балистичка и механоскопска вјештачења Центра за форензичка испитивања, вјештачења и

истраживања, Федералне управе полиције, С., пронађених приликом вршења увиђаја дана 15.01.2016. године, и налазом да су наведене аутоматске пушке технички исправне и да достављене спорне чауре, које су пронађене приликом увиђаја на лицу мјеста извршења разбојништва, потичу од метака испалених из тих аутоматских пушака. Наведено се доводи у везу са CD видео материјалом, са камера возила S. S. д.о.о Б. Л., на којима је забиљежен сам ток извршења кривичног дјела разбојништва на дијелу ауто пута Б. Л.-Г. дана 22.9.2015. године, у којем је учествовало пет маскираних лица, наоружаних аутоматским пушкама, примјена силе и пријетње у одузимању новца, затим трезор дијела возила блинде у којем су видљива четири кофера, која су остала на том мјесту и након извршења дјела. Описан начин у одвијању критичног догађаја, правилно првостепена пресуда налази у наведеним објективним доказима, затим исказима свједока У. Т., М. М., Д. Ц., Ђ. Б., Д. С.1 и Б. И., радника Агенције S. S. д.о.о Б. Л., као непосредних очевидаца, те свједока Ж. И., као једног од непосредних извршилаца дјела, који на увјерљив начин описује претходни, заједнички договор са оптуженима В. М., Г. П., А. П. и О. Б., јасно и до детаља описујући улогу сваког од њих појединачно у извршењу дјела, временски и просторно прије, али и радње које су након извршења дјела, предузели. Детаље које износи у вези са извршењем дјела, према правилном закључку побијане пресуде, овај исказ чини вјеродостојним, и то од иницирања плана извршења (од стране оптуженог М.), набавке возила употребљеног у извршењу дјела, набавке наоружања (оптужени М. и Б. донијели оружје и зољу), смјештање возила у гаражу, прије извршења дјела (код Г. Ј. у К. Д.), стављање тамних фолија на стакла возила, куповине одговарајуће гардеробе, униформе, тамне гардеробе и фантомки у ..., Б. Л., прибављања информација о транспорту новца од стране Агенције S. S. д.о.о Б. Л., и дојаве путем мобилног телефона са одговарајућом шифром (те информације је имао оптужени М., а прибавио од оптуженог П.), самог чина одузимања новца уз употребу ватреног оружја, препакивања новца из блинде у путне торбе, унапријед припремљене, напуштања лица мјеста и прикривања возила употребљеног у извршењу дјела у шуми (покривањем шаторским крилом у шуми), закопавања одузетог новца, оружја и муниције, па све до повратка у Б. Л. У тој оцјени вјеродостојности, правилно се образлаже у побијаној пресуди да исказ свједока Ж. И., налази потврду у бројним материјалним доказима, прибављеним приликом увиђаја на лицу мјеста и касније у поступку, те резултатима ДНК вјештачења и балистичког вјештачења, а у потпуности је сагласан са исказима свједока Д. К., који је био запослен на обезбјеђењу у ... Банци, Б. Л. и који појашњава своју улогу у извршењу договору са оптуженим А. П., да прати када се „већи транспорт новца“ превози и јави слањем поруке на мобилни телефон, који му је претходно дао за ту намјену, а и што је и учинио критичног дана 22.9.2015. године, када су возила блинде ... Банке, Б. Л., кренула из банке, а за ту услугу му оптужени П. дао 30.000,00 евра, да је од тог износа један дио предао на чување рођаку Д. К.3 14.01.2016. године, како то свједок К.1 у свом исказу потврђује (а новчанице код њега и пронађене), те свједока Г. Ј., који потврђује чињенице у вези са боравком оптужених у његовој кући, смјештања возила марке „Audi А6“, тамнозелене боје, у његову гаражу у којем је видио торбе и вреће, аутоматску пушку, стављање фолија на стакла возила, заједнички одлазак оптужених возилом, непосредно прије извршења разбојништа,

за које је касније, путем средстава јавног информисања, сазнао да је извршено, а за ту услугу је добио од оптуженог Г. П. 5.000,00 евра.

Надаље, правилност чињеничног утврђења побијане пресуде, у погледу вриједности новца, противправно одузетог извршењем кривичног дјела разбојништва, у валути наведеној у изреци те пресуде, и то 20.000,00 AUD, 15.000,00 CAD, 400.000,00 HRK и 240.000,00 EUR, што у противвриједности на дан 22.09.2015. године, износи 616.548,25 KM, не може се оспорити жалбеним приговорима бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б. Наиме, за утврђење ове одлучне чињенице, у побијаној пресуди се цијени и анализира садржај записника поводом бројања новчаница број 10-02/1-1-1517/15 од 22.09.2015. године, у просторијама ЦЈБ Б. Л., које су се налазиле у сигурносним коферима у трезору специјалног возила за транспорт новца Агенције S. S. д.о.о Б. Л., а који су, према записнику о увиђају број 10-02/1-1-1517/15 од 22.09.2015. године од 22.9.2015. године, изузети са лица мјеста приликом увиђаја на ауто путу Б. Л.-Г., те исто доводи у везу са наведеном документацијом ... Банке, Б. Л., почев од Оквирног уговора о купопродаји готовог новца и додатака тог уговора закљученог између ... Банке, Б. Л. и З. б., З., затим Закључница и Спецификација, као и потврде о закљученој трансакцији између ... Банке, Б. Л. о куповини/продаји ефикативне од 21.9.2015. године, у којима је садржана спецификација по валутама и апоенима девизних средстава, као укупан износ транспортованог новца, који након конвертовања износи 1.950.757,39 KM. Када се од тог укупног износа новца у транспорту одузме износ новца према наведеном записнику о бројању новчаница од 22.09.2015. године, у просторијама ЦЈБ Б. Л., како то чини побијана пресуда, изводи се правилан закључак да је приликом разбојништва отуђен новац, који након конвертовања износи 616.548,25 KM. Сама чињеница да приликом увиђаја на лицу мјеста извршења дјела, није одузета документација ... Банке, Б. Л., која је пратила транспорт новца до граничног прелаза у Г., супротно аргументима из жалбе, не доводи у сумњу правилност и ваљаност разлога датих у побијаној пресуди за утврђења ове одлучне чињенице.

Слиједом наведеног, правилном анализом и оцјеном спроведених доказа, појединачно и у међусобној повезаности, на начин како то прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, првостепени суд је правилно утврдио све одлучне чињенице и извео правилан закључак да су оптужени, у критичном времену, на начин како је то описано у изреци побијане пресуде, починили кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, а да су за извршење овог дјела неовлашћено набавили и користили ватрено оружје и муницију чије набављање и држање грађанима уопште није дозвољено и тиме починили кривично дјело недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. истог закона.

Како су аргументи из основа повреде Кривичног закона у жалби бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б., изнесени у оспоравању правилности чињеничне основе побијане пресуде, те тврдњи о почињеним битним повредама одредаба кривичног поступка из одредбе члана 311. став 1. тачке и), г) и ј) ЗКП РС, које је

овај суд цијенио у оквиру тих жалбених основа, то ни приговори о повреди Кривичног закона, нису основани.

Овај суд је испитао побијану пресуду у одлуци о кривичној санкцији, у вези са аргументима изнесеним у жалбама бранилаца оптужених, налазећи да је првостепени суд, приликом одмјеравања казне, у складу са одредбом члана 37. став 1. КЗ РС, дао правилан значај свим утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима, које су од значаја за висину казне.

Везано за почињено кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, правилно је првостепени суд цијенио тежину дјела, са аспекта запријеђене казне (казна затвора од 5 до 15 година), околности које су пратиле начин извршења предметног кривичног дјела, а посебно врсту употребљеног ватреног оружја, аутоматских пушака, да су за извршење кривичног дјела понијели ручни ракетни бацач М-80 и одређени број метака, па чак и панцирно запаљиво зрно, да су, поред употријебљене силе и пријетње према припадницима агенције, која је обезбјеђивала транспорт новца, и пуцали из аутоматских пушака у правцу специјалног, блиндираног возила за транспорт новца, те су пуцали и у унутрашњост овог возила, при чему је Ђ. Б., радник агенције задобио тјелесне повреде, да је кривично дјело разбојништва почињено у сред дана, на ауто путу, на којем се крећу и друга возила. Посебну тежину овог кривичног дјела, правилно је цијенио првостепени суд и у чињеници да су оптужени В. М., А. П. и Г. П., били припадници МУП РС, Специјалне јединице полиције, а која чињеница је била позната и оптуженом О. Б.

Везано за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, правилно је првостепени суд цијенио околности које су пратиле извршење овог кривичног дјела, да је поред околности да се радило о већој количини оружја и то да су оптужени у извршење кривичног дјела понијели и панцирно запаљиво зрно, са аспекта својстава, које на 100 метара пробија челичну подлогу дебљине 6 мм, као и ручни бацач М-80 тзв. „зоља“, које оружје је велике разорне моћи и опасности, а ово дјело је извршено и у скупини, јер је у извршењу овог дјела учествовало пет лица.

Од олакшавајућих околности, правилно је првостепени суд цијенио породичне и личне прилике оптужених, да се ради о младим људима и да до сада нису осуђивани. На страни оптуженог Г. П., суд је правилно цијенио здравствено стање оптуженог, а на страни оптуженог В. М., суд је правилно цијенио и породичне прилике, да је отац двоје малодобне дјеце.

Имајући у виду општа правила о одмјеравању казне из члана 37. став 1. КЗ РС, околности напријед наведене и образложене, правилно је првостепени суд оптуженима В. М., Г. П. и А. П., за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, утврдио казне затвора у трајању од по 9 (девет) година и 6 (шест) мјесеци, а оптуженом О. Б., утврдио казну затвора у трајању од 7 (седам)

година и 6 (шест) мјесеци, а за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, казну затвора у трајању од по 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, те примјеном одредби члана 42. став 2. КЗ РС, изрекао оптуженима В. М., Г. П. и А. П. јединствену казну затвора у трајању од по 10 (десет) година и 6 (шест) мјесеци, а оптуженом О. Б. јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година и 6 (шест) мјесеци.

По оцјени овог суда, утврђене казне затвора за дјела у стицају, па тиме и изречене јединствене казне затвора, правилно су одмјерене, у оквиру општих правила о одмјеравању казне и уз правилну оцјену утврђених олакшавајућих и отежавајућих околности, индивидуално цијењене за сваког од оптужених.

Ради тога су без основа аргументи из жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б., којима се указује на висину казни затвора, које су изречене у поступку по споразуму о признању кривице, а којима су осуђени Ж. И., Г. Ј. и Д. К., обзиром да је, један од циљева у поступку одмјеравања казне, индивидуализација саме казне, и тиме цијени у сваком конкретном случају.

Цијенећи наведено, јединствене казне затвора изречене побијаном пресудом, по оцјени овог суда, представљају потребну и довољну мјеру казне, првенствено са аспекта њене индивидуализације, те сврхе кажњавања у специјалном и генералном облику, прописане у одредби члана 41. став 3. КЗ РС.

Правилном примјеном одредбе члана 108. став 1. и 3. ЗКП РС, оштећени С. о. д.д. З., Агенција S. S. д.о.о. Б. Л. и оштећени Ђ. Б., са имовинскоправним захтјевима, упућени су на парницу, са јасним и аргументованим образложењем побијане пресуде, које овај суд прихвата као ваљане, и подносиоца жалбе, бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б., у овом дијелу оспоравања те побијане пресуде, упућује на те разлоге.

Правилном примјеном одредбе члана 94. и 95. КЗ РС, од оптужених је одузета имовинска корист коју су прибавили извршењем кривичног дјела у износу од 543.204,63 КМ, који износ су оптужени солидарно дужни уплатити у року од 30 дана по правоснажности пресуде, а у солидарни удио оптуженог Г. П. је урачунат износ од 700 еура, што према службеном курсу износи 1.369,08 КМ и 6,30 КМ, који је од оптуженог привремено одузет по потврди о привременом одузимању предмета МУП РС, ЦЈБ Б. Л., Сектор ..., Одјељење за ..., Одсјек за ... број 10-02/1-1-8/16 од 13.01.2016. године, те износ од 50 еура, што према службеном курсу износи 97,79 КМ, који је од оптуженог привремено одузет по потврди о одузимању предмета МУП РС, ЦЈБ П. број 15-02/2-1/16 од 14.01.2016. године, и тиме урачунат новац, у укупном износу од 1.473,17 КМ, а оптуженом О. Б. је, у солидарни удио урачунат износ од 1.560,00 КМ, који је од оптуженог привремено одузет према потврди о одузимању предмета МУП РС, ЦЈБ Б. Л., Сектор ..., Одјељење за ..., Одсјек за ... број 10-02/1-1-14/16 од 15.01.2016. године.

Надаље, правилност и законитост одлуке у дијелу који се односи на трошкове кривичног поступка, не може се оспорити аргументима из жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П. и О. Б. Наиме, одлуку о трошковима кривичног поступка, првостепени суд је донио на основу правилне примјене одредбе члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а), е) и ж) ЗКП РС. Оптужени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка у износу од по 2.556,41 КМ, те паушала у износу од по 500,00 КМ, а оптужени А. П. и О. Б. и трошкове кривичног поступка који се односе на награду и нужне издатке бранилаца по службеној дужности, коју висину ће суд одредити посебним рјешењем, у смислу одредбе члана 97. став 2. ЗКП РС. Трошкови кривичног поступка, супротно приговорима из жалбе су, у побијаној пресуди специфицирани, по износу и установи у којој су вјештачења вршена (ДНК и балистичка), трошкови приступа вјештака и свједока (појединачно наведени и у ком износу), а што је у сагласности са приложеним трошковницима, тако да је и у овом дијелу, побијана пресуда законита и правилна.

Из наведених разлога, те примјеном одредбе члана 327. ЗКП РС, овај суд је одбио, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених В. М., Г. П., А. П. и О. Б., и првостепену пресуду потврдио.

Записничар
Софија Рибич

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић